

хъ го окованъ въ тъмница, и много врѣме го имахъ за подиграло. Но съ теченіето на врѣмето космытъ му наченяхъ да порастятъ и съврѣменно и силата му да са завръща. И тъй Сампсонъ, като осѣщаше завръщанъето на силата си, ожидане благопріятно врѣме за праведното си отмѣстяванъе. (Съд. xi. 4—22.)

§. 99. Сампсонъ умира.

Филистимлянитѣ когато имахъ празникъ, обыкновенно развождахъ Сампсона и го подигравахъ. На единъ слѣдователно празникъ доведохъ и Сампсона въ домътъ, дѣто сичкыйтъ народъ и първенцитѣ Филистимскы са веселѣхъ, и го турихъ между два стълпа които подирахъ цѣлый домъ. Тогази той поклати стълповетѣ, и сичкото множество са зарови подъ развалинитѣ на домътъ, и наедно съ враговетѣ умрѣ и Сампсонъ, но отмѣстникъ. (Съд. xiii. 23.)

30 §. 100 Ражданъето на Самуила.

Когато бѣше свещеникъ Илій, роди са Самуиль. Майка му го заведе при свещеникътъ, посвети го на Бога за да служи при жертвоприношеніята. Дѣтето растѣше: то бѣше обычно и на Бога и на чловѣцитѣ. Майка му донасваше му отъ врѣме на врѣме дрешка която сама правѣше. А Илій имаше сынове толкозь развратены, щото отвърщахъ хората отъ да служатъ Богу. Но той не ги мърѣше строго, за туй Богъ са прогнѣви и на сыноветѣ и на бащата. (Царст. i. x. k.).